

for Directeuren ved Landbohøjskolen 1300 Rd. Jeg skal endnu nævne et fjerde Exempel, nemlig Overlæreren ved Metropolitanaskolen, der som Docent i Forbundslære ved Landbohøjskolen oppebærer endvidere et Gagetillæg af 1000 Rd. Det synes mig altsaa, at Ministeriet er af den Mening, at de Lønninger, der ere fastsatte, i hvor rigelige de end ere, dog ikke maae betragtes som Vebærlag for den hele Arbeidskraft, som vedkommende Embedsmænd ere i Besiddelse af. Det er imidlertid et Spørgsmaal, om Rigsdagen deler denne Anskuelse; dersom det ikke er Tilfældet, da er dette et Punkt; hvorpaa man maa have sin Opmærksomhed fæstet, naar Revisionen af Lønningsloven forestaaer. Man kan maaskee indvende, at det ikke kan antages, at der ikke i Lønningslovene er forudsat, at en Embedsmand ikke skulde kunne udføre to Forretninger; men det er mig naturligviis bekendt, at der er forudsat Tilfælde, hvor en saadan Accumulation af Embeder kan finde Sted, og med Hensyn dertil giver Loven ogsaa Bestemmelser om, hvorledes Afdrag skulde finde Sted. Det er imidlertid et Spørgsmaal, om man har tænkt sig, at det skulde kunne finde sin Anvendelse paa saa høit lønede Embedsmænd, som jeg her har nævnt. Min Mening er, at vor Statsstyrrelse er for dyr, og at det koster for Meget at blive regjeret i Danmark; det er min Anskuelse, og dersom den skulde blive indbegaaet med grundige Indvendinger, da skal jeg ved en senere Behandling af Sagen her i Thinget søge at godtgjøre, hvorpaa jeg støtter denne min Formening. Der er en Fremgangsmaade, naar Embedsmænd ansættes i en anden Bestilling end den, de oprindeligt have, som jeg finder meget prisværdig, og som burde udvides til alle andre lignende Tilfælde. Naar en Officer nemlig bliver benyttet i civil Tjeneste, bliver der fra hans Gage i den civile Tjeneste afdraget heelt og holdent den Gage, han oppebærer i Officerstjenesten. Det forekommer mig at være en meget rigtigere Fremgangsmaade end den, der nu følges, naar en civil Embedsmand er beskæftiget med to forskjellige Functioner paa eengang. Da det imidlertid er Noget, som ikke kan ændres, før Revisionen af Lønningslovene foreligger, og vi altsaa ikke nu strax kunne komme til at gjøre

Besparselser paa nogen af de to Udgiftsposter, som i særdeleshed have forværret vor finansielle Stilling, maae vi have vor Opmærksomhed henvendt paa, hvor der findes Poster, paa hvilke Afkortning kan finde Sted, eller Udgifter, der kunne undlades. Jeg skal i den Henseende i al Korthed nævne de Poster, hvorpaa vi maae forsøge at indføre Besparelse. Der foreligger adskillige nye Love, som gaae ud paa at udvide bestaaende Institutioner, og hvis Vedtagelse vilde medføre betydelige Udgifter. Det er min Mening, at forsaavidt disse Love skulde vise sig ikke at være aldeles paatrængende nødvendige for Statens Liv, saa bør de ikke vedtages, og de deraf flydende Udgifter undgaaes. Det forekommer ogsaa mig meget smukt, at man udvider Revisionsvæsenet, men naar man iaar vil have en Forøgelse af 7,520 Rd. til nye Stationers Oprettelse, er det efter min Mening ubetimeligt under en saa svag Finantsstilstand, som vi med Hensyn til det kommende Aar og de næste 7 Aar gaae indøde. Det kan være meget priseligt, at Frederikshavns Havn bliver sat i en bedre Tilstand, end den er, men under de nuværende Forhold er det ikke paatrængende nødvendigt, at vi skulde afsee 32,000 Rd. til dette Formaalets Opnaaelse nu. Maaskee er det noget Nyttigt for Møens Beboere, at det Privilegium, som Farverigaarden har til at farve for hele Møens Befolkning, paatænkes afløst, men 7,500 Rd. dertil finder jeg at være udgivne aldeles uden Nødvendighed. Der er til Indretningen af en Bolig for Amtmanden i Holbøks Amt anslaaet en Udgift af 21,000 Rd. og nogle Hundreder, men jeg antager, at man ogsaa med Hensyn hertil kunde afvente bedre Tider. Det er mig ikke ubekendt, at maaskee Anledningen dertil kunde være nogle uheldige Transactioner af den midlertidige Laanekasse — det veed jeg vel — men jeg troer ikke, at man vil vinde Noget ved at foretage dette Skridt og bør derfor opsatte det til en senere Tid. Til Industriens Fremme er der extraordinært anført en Udgift af 10,400 Rd., for at Danmark paa en værdig Maade kunde blive repræsenteret i London. Hvad dette Punkt angaaer, skal jeg imidlertid ikke yttre mig derimod, men jeg havde tænkt mig, at ligesom man i sin Tid under Kællens Finantsbestyrelsen